

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD

FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 09 0 U 022543 18 Uvp

Sarajevo, 08.10.2020. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija: Bajrović Aide, kao predsjednika vijeća, Ajanović-Selimović Amele i Babić Stanković Aleksandre, kao članova vijeća, te Hadžimuhović Angele, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Udruženje građana „Borba protiv korupcije u BiH“ – Transparency International Bosne i Hercegovine, Banja Luka, ulica Gajeva broj 2, protiv akta broj: 02-05-2858/14 od 20.10.2014. godine, tužene Općine Novi Grad Sarajevo, u upravnoj stvari pristupa informacijama, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 022543 14 U od 21.05.2018. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 08.10.2020. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, presuda Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 022543 14 U od 21.05.2018. godine, se preinačava i rješava:

Tužba se uvažava, osporeno rješenje tuženog i prvostepeno rješenje Općinskog načelnika Općine Novi Grad Sarajevo, broj 02-05-2858/14 od 18.09.2014. godine, se ponišavaju i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 022543 14 U od 21.05.2018. godine, odbijena je tužba tužitelja podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijen njegov prigovor izjavljen protiv rješenja Općinskog načelnika Općine Novi Grad Sarajevo, broj: 02-05-2858/14 od 18.09.2014. godine. Tim prvostepenim rješenjem odbijen je zahtjev tužitelja za pristup informacijama koje se odnose na dostavu kopija ugovora o djelu zaključenih u 2012. godini i 2013. godini.

Protiv navedene presude tužitelj je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, zbog povrede federalnog zakona i povrede pravila federalnog zakona o postupku. U zahtjevu se navodi da tužitelj ne spori da ugovori o djelu, koji su predmet zahtjeva, sadrže i određene lične podatke stranaka iz ugovora, zbog čega je tuženi mogao da primijeni član 10. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH, te da taj dio izdvoji, a dozvoli pristup ostatku informacija koje ne sadrže lične podatke. Nadalje tužitelj smatra da je tuženi pogrešno zaključio da se tražena informacija smatra izuzetkom u smislu člana 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama, jer nije proveo test javnog interesa na način predviđen u članu 9. navedenog zakona, te da je prema članu 14. stav 3. istog zakona, tuženi odbijajući pristup informaciji morao da navede zakonski osnov za status izuzeća informacije, kao i sva materijalna pitanja važna za donošenje rješenja, uzimajući u obzir faktor javnog interesa. Dalje tvrdi da tuženi nije razmotrio da li je dostavljanje informacija opravdano javnim interesom na način koji je propisan članom 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama, te da je odredbe Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH stavio ispred Zakona o slobodi pristupa informacijama, a što je u suprotnosti sa članom 25. stav 3. tog zakona. Predlaže da se iz

navedenih razloga zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Tuženi nije dostavio odgovor na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH” broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Prema obrazloženju pobijane presude i stanja spisa predmeta proizilazi da je tužitelj dana 10.04.2014. godine podnio nadležnoj službi tuženog zahtjev za pristup informacijama u smislu članova 4. i 11. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH, u kojem je zatražio dostavljanje kopije svih ugovora o djelu koje je tuženi zaključio u 2012. i 2013. godini (a aktom od 10.04.2014. godine urgirao dostavljanje tražene informacije), da je prvostepenim rješenjem, broj: 02-05-2858/14 od 18.09.2014. godine, tužitelju odobren pristup informacijama dostavljanjem informacije koja se odnosi na broj zaključenih ugovora o djelu za period 2012. godine i 2013. godine, da je osporenim rješenjem, broj: 02-05-2858/14 od 20.10.2014. godine, odbijen prigovor tužitelj izjavljen protiv navedenog prvostepenog rješenja za pristup informacijama koje se odnose na dostavu kopija ugovora o djelu zaključenih u 2012. godini i 2013. godini, iz razloga što je po ocjeni tuženog faktor javnog interesa zadovoljen dostavom informacije, obzirom da je dat ukupan broj ugovora o djelu i sredstava utrošenih za navedene namjene, ali da nisu dati lični podaci izvršioca poslova radi zaštite njihove privatnosti, shodno članu 17. stav 4. Zakona o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ broj: 49/06, 76/11 i 89/11), zbog čega je, na osnovu člana 14. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH, djelimično udovoljeno zahtjevu podnosioca. Prvostepeni sud je, rješavajuć po tužbi tužitelja, našao da je tuženi pravilno zaključio da dostavljanje traženih informacija, shodno odredbama člana 5, 6. i 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH” broj 32/01 i 48/11) podliježe zakonskim izuzecima, jer je podnosilac zahtjeva zatražio dostavu informacija koje uključuju lični interes i koje se odnose na privatnost trećih osoba, te da ga lica čije je podatke zatražio nisu pisano ovlastila da traži dostavljanje navedenih podataka, pozivajući se pri tome i na odredbe člana 17. stav 2. i 3. Zakona o zaštiti ličnih podataka i člana 9. stav 1. i 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine. Stoga je po ocjeni prvostepenog suda pravilno utvrđeno da dostavljanje tražene informacije nije u javnom interesu, radi čega je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana.

Po ocjeni ovog suda osnovano se u zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke navodi da je prvostepena presuda zasnovana na povredi federalnog zakona.

Naime, predmet zahtjeva tužitelja od 10.04.2014. godine je dostavljanje kopija svih ugovora o djelu koje je tuženi zaključio u 2012. i 2013. godini, radi provođenja istraživanja o dostupnosti javnih informacija i trošenju sredstava za te namjene. Nesumnjivo je da informacija o trošenju sredstava javnog organa za zaključivanje ugovora o djelu predstavlja javni interes, pa pristup tim informacijama potiče veću transparentnost i odgovornost javnih organa, što je *ratio legis* Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, propisan članom 1. tog zakona.

Polazeći od svrhe zahtjeva tužitelja za pristup informacijama, ovaj sud je mišljenja da nadležni organi, a i prvostepeni sud nisu pravilno primijenili odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, koje se odnose na izuzetke od saopćavanja.

Naime, prema odredbi iz člana 5. tačka 1) Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, tražena informacija će biti utvrđena izuzetom od saopćavanja na

osnovu ocjene svakog pojedinačnog slučaja samo ako nadležni javni organ utvrdi izuzetak u smislu člana 6, 7. i 8. ovog zakona za cijelu ili dio informacije.

Tačno je da su lični podaci koji su sadržani u ugovorima o djelu, propisani članom 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, kao izuzetak od saopćavanja, u svrhu zaštite privatnosti trećeg lica, kako to pravilno zaključuje tuženi, kao i prvostepeni sud. Međutim, nadležni organi, a i prvostepeni sud gube iz vida da se odredbom iz člana 5. tačka 1) Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, tražena informacija na osnovu ocjene svakog pojedinačnog slučaja, može utvrditi kao izuzetak od saopćavanja i samo za dio informacije, u kom slučaju, prema odredbi iz člana 10. istog zakona, nadležni javni organ izdvaja taj dio i saopćava ostatak informacije, a o čemu u obrazloženju odluka nadležnih organa, a i prvostepenog suda nisu dali bilo kakvi razlozi. Pored toga, tačno je da lični podatak podliježe odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka, ali kada javni organ rješava po zahtjevu za pristup informacijama, primjenom Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, može utvrditi mjeru i obim ličnih podataka koji nisu neophodni da bi se ostvarila svrha davanja informacije, a kako je to i regulisano naprijed citiranim odredbama Zakona o slobodi pristupa informacijama koje regulišu utvrđivanje izuzetaka i razdvajanje informacije na dijelove.

Iz navedenih razloga ovaj sud je, primjenom člana 46. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke uvažio, pobijanu presudu preinačio tako što je tužbu uvažio, osporeno i prvostepeno rješenje poništio, te predmet vratio prvostepenom organu na ponovni postupak, u kome će prvostepeni organ vodeći računa o razlozima ove presude donijeti novo rješenje.

Zapisničar
Hadžimuhović Angela,s.r.

Predsjednik vijeća
Bajrović Aida,s.r.

